

die zaak voor zichzelf te groot achten ondanks dat ze van en door God in Christus zijn gemijnd. Mede door deze genoemde pastorale nuances is W. a Brakel zo zeer geliefd binnen de Gereformeerde Gemeenten (in Ned) door zielen met stiekeme bekeringen die deze pastorale nuances tot leerstellingen zijn gaan verheffen. Lees dan maar eens wat Brakel in zijn Redelijke Godsdienst schreef over het waar zaligmakende geloof, en over de rechtvaardiging door het geloof in Jezus Christus. Dit zijn immers beslist geen misschientjes, en evenmin voor tweeërlei toepassing uitlegbaar geweest. In ditzelfde opzicht en perspectief schreef William Guthrie in zijn bekende pastorale werk Des Christens Groot Interest, vertaling J. Valk uit Leersum, op blz. 33 het volgende:

1. Het is een misvatting te denken dat iedereen die in Christus is, ook weet dat hij in Hem is, want velen zijn waarlijk begenadigd, en hebben een goed recht op het eeuwige leven, die dat niet goed weten, totdat het later wordt gezien: Deze dingen worden geschreven aan hen die geloven, opdat zij mogen weten dat zij een recht hebben op het eeuwige leven (1 Joh. 5:13), dat is, opdat zij mogen weten dat zij gelovigen zijn. En dus wordt hier verondersteld dat zij het tevoren niet wisten.
2. Het is een misvatting te denken dat allen die tot de kennis van hun aandeel in Christus komen, een gelijke mate van zekerheid hieromtrent bereiken. De een kan zeggen dat hij verzekerd is dat noch tegenwoordige noch toekomstige dingen hem van de liefde van God kunnen scheiden (Rom. 8:39). Een ander komt slechts zover; ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp, Markus 9:24.
3. Het is misvatting te denken dat ieder die een sterke overreding van zijn aandeel bereikt, die ook altijd behoudt, want hij die vandaag van de HEERE kan zeggen dat Hij zijn Toevlucht is (Psalm 91:2), en zijn Deel (Psalm 119:57), zal op een andere tijd zeggen dat hij afgesneden is (Psalm 31:23), en zich afvragen of de waarheid van Gods belofte in eeuwigheid zal feilen (Psalm 77:9).
4. Het is ook een misvatting te menen dat ieder die een goede kennis van zijn genadestaat bereikt, alle tegenwerpingen die ertegen worden ingebracht, formeel kan beantwoorden. Hij mag dan toch aan de slotsom vasthouden: "Ik weet Wien ik geloofd heb", 2 Tim. 1:12. Er zijn weinig gronden van de christelijke religie waarvan vele mensen zo overreed zijn, dat zij in staat zijn die tegen alle argumenten van het tegendeel formeel te handhaven. En toch mogen en zullen zij onwrikbaar aan hun bevinding vasthouden. Aldus is het ook in het geval waarover het hier gaat.
5. Het is geen geringere misvatting, zich in te beelden, dat de kennis van een aandeel in Christus die wij verdedigen, zou bestaan uit het ijdele en ongegronde vertrouwen dat vele goddelozen, onwetende atheïsten willen handhaven. Velen belijden bedrieglijk van Hem dat Hij hun Vader is, Joh. 8:41, en velen zien uit naar de hemel, zoals de dwaze maagden (Matth. 25:12), die zich daarin bedriegen. En toch moet gij hierom niet denken dat alle kennis van een aandeel misleiding en uit de lucht gegrepen is, al is het waar dat deze dwazen bedrogen zijn uitgekomen, want terwijl duizenden bedrogen worden, kunnen sommigen op goede en degelijke gronden zeggen: "Wij weten dat wij uit God zijn, en dat de gehele wereld ligt in het boze" (1 Joh. 5:19).

Note - De vertaler J. Valk uit Leersum merkt in zijn voorwoord het volgende op over dit kostelijke werkje van William Guthrie (leerling van Samuel Rutherford): Van de bekende en geleerde dr. John Owen wordt gezegd dat hij bij een zekere gelegenheid